

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 6C/93/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2516202162
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Šimonová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2017:2516202162.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ingrid Šimonovou v spore žalobkyne: D.. M. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. Q. XX, B. B., proti žalovanému: Home Credit Slovakia, so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, o zaplatenie 1.406,31 eur, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a** .

II. Žalovaný **m á n á r o k** na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 22.04.2016 domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 906,31 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 906,31 eur od 18.02.2015 do zaplatenia a trov konania. Žalobu žalobkyňa odôvodnila tým, že na základe rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 14C/82/2014 - 92 zo dňa 18.02.2015 bola žalovanému zaslaná žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov, pretože na základe zákona s spotrebiteľských úveroch súd rozhodol, že poskytnutý úver žalovaným bol bezúročný a bez poplatkov. Žalovanému bola priznaná len suma poskytnutého úveru vo výške 886,28 eur a splátky, ktoré žalobkyňa zaplatila vo výške 1.792,59 eur boli zaplatené nad rámec. Žalobkyňa uviedla, že rozdiel činí 906,31 eur, ktoré žiadala od žalovaného, no žalovaný na uvedenú žiadosť nereagoval. Žalobkyňa opätovne zaslala výzvu na vrátenie finančných prostriedkov vo výške 906,31 eur zo dňa 11.10.2015 elektronickou poštou. Dňa 15.11.2015 bola zaslaná predsúdna výzva - pokus o zmier, elektronickou poštou, no žalovaný žalobkyňi nevyplatil požadovanú finančnú čiastku. Žalobkyňa si uplatnila úrok z omeškania počnúc dňom 18.02.2015, kedy bol vydaný rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 14C/82/2014 - 92.

2. Žalobkyňa za dôkazy označila Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 14C/82/2014 - 92 zo dňa 18.02.2015, žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 07.04.2015, výzvu na vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 11.10.2015, predsúdnu výzvu - pokus o zmier zo dňa 15.11.2015.

3. Okresný súd Piešťany rozhodol iba o časti uplatňovaného nároku žalobkyne o ktorej nemal pochybnosti Platobným rozkazom č.k. 6C/93/2016 - 17 zo dňa 18.11.2016, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 906,31 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 906,31 eur od 18.02.2015 do zaplatenia alebo v tej istej lehote podať odpor. Platobný rozkaz bol žalovanému doručený dňa 19.12.2016.

4. Podaním zo dňa 02.01.2017, doručeným tunajšiemu súdu dňa 02.01.2017 podal žalovaný odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom uviedol, že žalobkyňa sa predmetným žalobným návrhom domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 906,31 eur spolu s príslušenstvom, a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia na základe rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 14C/82/2014 zo dňa

18.02.2015, ktorým súd návrh žalobcu (v tomto konaní žalovaného) zamietol z dôvodu, že poskytnutý úver z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX považoval za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný uviedol, že podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Bezdôvodné obohatenie je právny inštitút, ktorý vznik obohatenia viaže na to, že na takéto obohatenie nie je právny dôvod, žiadna zmluva resp. dohoda alebo zákonné ustanovenie, čiže ide o obohatenie neoprávnené. Bezdôvodným obohatením je predovšetkým majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, z nepoctivých zdrojov a bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám. Žalovaný ďalej uviedol, že záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne však len za splnenia zákonných predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane určitej osoby (obohateného), protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu (postihnutého) a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmom inej určitej osoby. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané, (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. mája 2012, sp. zn. 7 Cdo 117/2011). Žalovaný je presvedčený, že z jeho strany nedošlo a ani nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, keďže prijímal platby (splátky úveru) žalobkyne oprávnene, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami. Zmluvné strany sa na základe úverovej zmluvy dohodli na bežných mesačných splátkach vo výške 600 Sk (19,91 eur). Žalobkyňa teda uhrádzala jednotlivé mesačné splátky na základe platne uzatvorenej úverovej zmluvy. Žalovaný poukázal na to, že v danom prípade nie sú splnené zákonné predpoklady vydania bezdôvodného obohatenia, a to: a) získanie bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného - žalovaný prijatím splátok uhrádzaných žalobkyňou len rešpektoval a dodržiaval zmluvný vzťah založený úverovou zmluvou, keď prijímal plnenie, na ktoré mal v zmysle úverovej zmluvy riadny nárok. (Podľa § 566 Občianskeho zákonníka, veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky.) b) protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia - žalovaný prijímal platby žalobkyne oprávnene a v súlade so zákonom, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami. c) majetková ujma, ktorá postihuje žalobcu - riadnym plnením splátok žalovanému nemohla vzniknúť žiadna majetková ujma, nakoľko žalobkyňa sa podpísaním úverovej zmluvy slobodne zaviazala k povinnosti platiť žalovanému sumu 19,91 eur mesačne. d) príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia žalovaným a majetkovou ujmom žalobcu - nakoľko nedošlo k protiprávnemu získaniu bezdôvodného obohatenia ani k majetkovej ujme na strane žalobcu, uvedený predpoklad nemôže byť naplnený. Pre záver o dôvodnosti nároku uplatňovaného žalobkyňou voči žalovanému titulom bezdôvodného obohatenia je potrebné, aby žalobkyňa preukázala, že medzi ním a žalovaným právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikol t. j. aby preukázala, že žalovaný bezdôvodné obohatenie získal, že jej vznikla majetková ujma ako aj príčinnú súvislosť medzi získaním bezdôvodného obohatenia a vznikom majetkovej ujmy. Na základe vyššie uvedených argumentov žalovaný uviedol, že žalobkyňa uvedené skutočnosti nepreukázala, a preto žalovaný považuje žalobu za nedôvodnú. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobkyňa uhrádzala jednotlivé splátky úveru v období február 2004 až júl 2011 a v tejto súvislosti žalovaný vzniesol námietku premlčania na žalovanú sumu. Pri posúdení premlčania nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia, žalovaný vychádzal z pečiatky dátumu doručenia žaloby súdu, z ktorej vyplýva, že žaloba bola súdu doručená dňa 22.04.2016. Aplikujúc trojročnú premlčaciu lehotu v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka: „Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.“ Úmysel (či už priamy alebo nepriamy) musí smerovať k bezdôvodnému obohacovaniu sa a musí existovať už v čase získania bezdôvodného obohatenia. Občiansky zákonník podstatu úmyselného konania nevymedzuje, preto sa pri skúmaní úmyslu konajúcej osoby vychádza z právnej úpravy zavinenia obsiahnutej v trestnom práve. Na preukázanie úmyslu konajúcej osoby získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi odporcu pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv, ale aby bolo nutné v každom jednotlivom prípade s poukazom na okolnosti uzavretia úverovej zmluvy preukázať, že odporca v čase uzavretia zmluvy a prijatí plnenia na základe tejto zmluvy skutočne vedel alebo aspoň bol uzrozumený s tým, že sa bezdôvodne obohacuje. Navrhovateľ žiadne dôkazy preukazujúce úmyselné konanie odporcu za účelom získania bezdôvodného obohatenia neoznačil. Úmysel odporcu bezdôvodne sa obohatiť na úkor navrhovateľa nemožno vyvodiť len z tej skutočnosti, že odporca neuviedol do úverovej zmluvy náležitosti, ktoré podľa zákona v nej mali byť (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17Co/847/2014-104 zo dňa 16.9.2015). Žalovaný poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn.

17Co/376/2015 zo dňa 22.06.2016. Podľa žalovaného ak nie sú splnené podmienky na desaťročnú premlčaciu dobu, platí trojročná objektívna premlčacia doba. Objektívna premlčacia doba plynie odo dňa, keď došlo k reálnemu získaniu bezdôvodného obohatenia, z čoho vyplýva, že objektívna doba vždy začne plynúť skôr a je rozpoznateľná na základe skutkových okolností. Zároveň je dôležité podotknúť, že subjektívna premlčacia doba musí plynúť v rámci objektívnej doby, ktorú nemožno prekročiť. Nie je možné domáhať sa svojho nároku po márnom uplynutí objektívnej doby a odvolávať sa na neuplynúcu dvojnásobnú subjektívnu dobu. Žalovaný preto žiadal žalobu zamietnuť.

5. Okresný súd Piešťany Uznesením č.k. 6C/93/2016 - 39 zo dňa 13.01.2017 platobný rozkaz z dôvodu podania odporu zrušil.

6. Podaním zo dňa 27.02.2017, doručeným tunajšiemu súdu dňa 02.03.2017 podala žalobkyňa vyjadrenie k podanému odporu. Vo vyjadrení poukázala na § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého súd rozhodol, že poskytnutý úver žalovaným bol bezúročný a bez poplatkov. Žalovanému bola priznaná len suma poskytnutého úveru vo výške 886,28 eur. Splátky, ktoré žalobkyňa zaplatila vo výške 1.792,59 eur boli zaplatené nad rámec úveru. Rozdiel činí sumu 906,31 eur, ktoré žalobkyňa žiadala žalovaného o ich vrátenie. Na základe predloženého splátkového kalendára žalobkyňa uhradila žalovanému sumu 1.792,59 eur (súčet všetkých súm pod položkou úhrada „splátka - kredit“). Uviedla, že žalovaný mal na základe rozhodnutia možnosť odvolania do 15 dní, nakoľko tak neučinil stotožnil sa, že predmetná zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX je podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bezúročná a bez poplatkov. Žalobkyňa poukázala na ustanovenia § 39 a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a na ustanovenia § 25 ods. 1, 2 a § 2 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a opätovne poukázala na to, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Na základe tvrdení a presvedčení žalovaného vo vyjadrení k odporu proti platobnému rozkazu, že z jeho strany nedošlo a ani nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, je v rozpore z hore uvedeným rozhodnutím a platnou právnou legislatívou. Uviedla, že je neprípustné, aby sa niekto obohacoval na úkor druhého bez toho, aby na to mal nejaký právny dôvod, preto je nevyhnutné, aby ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, musel obohatenie vydať. Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Žalobkyňa nakoniec citovala ustanovenia § 107 Občianskeho zákonníka a uviedla, že na svojom návrhu trvá. K vyjadreniu pripojila splátkový kalendár k zmluve č. XXXXXXXXXXXX.

7. Podaním zo dňa 15.08.2017, doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.08.2017 podal žalovaný vyjadrenie k vyjadreniu žalobkyne, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalobkyne, že sa stotožnil s tým, že predmetná zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX je podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bezúročná a bez poplatkov. Uviedol, že podal v zákonom stanovenej lehote odpor proti platobnému rozkazu vydanému pod sp. zn. 6C/93/2016 zo dňa 18.11.2016 a pokiaľ ide o rozklad splátok na istinu, úroky a poplatky poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C - 42/15 zo dňa 09.11.2016. Žalovaný naďalej trval na tom, že žalobkyňa vo svojej žalobe nepreukázala, z akého dôvodu by mala byť predmetná zmluva vyhlásená za neplatnú a tiež za bezúročnú a bez poplatkov. Aj naďalej pokladá žalobu za nedôvodnú a žiadal súd, aby po vykonanom dokazovaní žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

8. Na pojednávaní dňa 21.09.2017 žalobkyňa požiadala o zmenu žaloby tak, že okrem sumy bezdôvodného obohatenia vo výške 906,31 eur žiadala o zaplatenie sumy 500 eur titulom primeraného finančného zadostučinenia. Zároveň uviedla, že na úrokoch z omeškania uplatnených v žalobe zo sumy 906,31 eur od 18.02.2015 až do zaplatenia netrvá, avšak tieto si zahrnula do čiastky finančného zadostučinenia a to vo výške 500 eur.

9. Okresný súd Piešťany na pojednávaní dňa 21.09.2017 pripustil zmenu žaloby v nasledovnom znení: Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 906,31 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 500 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

10. Na pojednávaní dňa 21.09.2017 žalobkyňa uviedla, že na základe rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica, súd konštatoval, že úver, ktorý si brala od žalovaného je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, pretože úverová zmluva obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky a na str. 5 tohto rozsudku je konštatované, že žalovanému preplatila úver a domáha sa touto žalobou vydania rozdielu a to sumy 906,31 eur titulom bezdôvodného obohatenia a zároveň sa domáha

zaplatenia finančného zadosťučinenia a to v sume 500 eur, nakoľko v súvislosti s týmto konaním jej vnikli v tejto sume náklady, ktoré však momentálne zdokladovať nevie. Domáha sa teda len toho čo navyše žalovanému zaplatila, pričom uvádza, že o bezdôvodnom obohatení žalovaného na jej úkor sa dozvedela z rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica a teda od tohto dátumu začala plynúť premičacia doba.

11. Podaním zo dňa 11.10.2017, doručeným tunajšiemu súdu dňa 13.10.2017 sa žalovaný vyjadril k zmene žaloby, pričom uviedol, že nie je zrejmé, na základe akého titulu si žalobkyňa primerané finančné zadosťučinenie uplatňuje. Poukázal na ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, kde základným predpokladom na úspešné uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je okrem preukázania aspoň potenciálnej hrozby ujmy aj preukázanie skutočnosti, že žalovaný svojím konaním porušil súčasne - kumulatívne ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitného právneho predpisu. Žalobkyňa však v podanej žalobe nepreukázala, ktoré konkrétne ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a ktoré konkrétne ustanovenia osobitného právneho predpisu žalovaný svojím konaním porušil. Uviedol, že ako to vyplýva zo samotného pojmu inštitútu finančného zadosťučinenia, ide o zadosťučinenie, ktorého účelom je reparať ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená. Predpokladom uplatnenia tohto inštitútu je to, aby ujma vznikla, inak nie je čo reparať. Ďalším atribútom, ktorý musí súd zohľadniť pri priznaní finančného zadosťučinenia je, že takého zadosťučinenia môže priznať iba v prípadoch úspešného uplatnenia porušenia práv, alebo povinnosti ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými zákonmi. Z hľadiska § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľov, preto musí byť preukázané, že došlo k úspešnému uplatneniu práva na strane spotrebiteľa. Podľa názoru žalovaného žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno ohľadne toho, že zo strany žalovaného skutočne došlo k porušeniu práv alebo povinnosti ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, nakoľko v žalobe nešpecifikovala ani bližšie nekonkretizovala akého konkrétneho porušenia práva alebo povinnosti sa mal žalovaný údajne dopustiť ani toto porušenie presne nevymedzila odkazom na konkrétne ustanovenie zákona ani nepredložila súdu rozhodnutie, ktoré by preukazovalo, že by žalovaný porušil práva alebo povinnosti ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi. Žalovaný poukázal aj na dôvodovú správu k zákonu o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

12. Súd vo veci nariadil pojednávanie kde vykonal dokazovanie žalobou, Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 14C/82/2014 - 92 zo dňa 18.02.2015, žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 07.04.2015, výzvou na vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 11.10.2015, pokusom o zmier zo dňa 15.11.2015, platobným rozkazom č.k. 6C/93/2016 - 17 zo dňa 18.11.2016, odporom žalovaného proti platobnému rozkazu zo dňa 02.01.2017, uznesením o zrušení platobného rozkazu č.k. 6C/93/2016 - 39 zo dňa 13.01.2017, vyjadrením žalobkyne k odporu zo dňa 27.02.2017, splátkovým kalendárom, duplikou k vyjadreniu žalobkyne zo dňa 18.08.2017, ako aj ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci.

13. Žalovaný ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžník uzavreli dňa XX.XX.XXXX úverovú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a vydání a používaní platobnej karty Yes s evidenčným číslom XXXXXXXXXXXX, ktorou sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobkyňi úverový rámec vo výške 497,91 eur (15.000,- Sk) a žalobkyňa sa čerpaný úver zaviazala splácať pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 19,92 eur (600,- Sk). Dňa 28.12.2011 bola žalobkyňa vyzvaná k úhrade dlžnej sumy vo výške 262,75 eur, pričom žalobkyňa sa dostala do omeškania so zaplatením viacerých splátok, preto splatnosť nastala ku dňu 28.12.2011.

14. Žalobca (v tomto konaní žalovaný) sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 30.06.2014 domáhal voči žalovanej (v tomto konaní žalobkyňi) zaplatenia sumy 404,34 eur s príslušenstvom ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa XX.XX.XXXX ako veriteľ uzatvoril so žalovanou (v tomto konaní žalobkyňou) ako dlžníkom úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie revolvingového úveru vo výške úverového rámca v sume 497,91 eur.

15. Okresný súd Banská Bystrica Rozsudkom č.k. 14C/82/2014 - 92 zo dňa 18.02.2015 žalobu zamietol. V odôvodnení rozsudku uviedol, že vzhľadom na vyššie uvedené chýbajúce náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. Preto možno žalobcovi priznať len rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 886,28 eur a splátkami, ktoré žalovaná zaplatila vo výške

1.792,59 eur. Keďže žalovaná zaplatila viac ako jej poskytol žalobca, nie je povinná nič viac žalobcovi zaplatiť, a preto súd jeho žalobu v celom rozsahu zamietol.

16. Výzvami zo dňa 07.04.2011, 11.10.2015 a 15.11.2015 vyzvala žalobkyňa žalovaného na vrátenie rozdielu výšky splatených splátok a poskytnutých finančných prostriedkov vo výške 906,31 eur.

17. So splátkového kalendára k zmluve č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalobkyňa ku dňu 28.12.2011 vykonala žalovanému úhrady na uvedenú zmluvu vo výške 1.792,59 eur.

18. Na pojednávaní dňa 31.10.2017 žalobkyňa uviedla, že sa v celom rozsahu sa pridrižiava svojej žaloby, ktorou sa domáha vyplatenia bezdôvodného obohatenia, finančného zadostučinenia, ako aj náhrady trov konania, pričom v rámci nároku na finančné zadostučinenie si uplatňuje zaplataenie úrokov z omeškania v celkovej sume 196,88 eur, pričom výpočet tejto sumy dosiahla tak, že v období od 18.02.2015, teda od kedy sa domáham zaplataenia bezdôvodného obohatenia do 15.03.2016 bola sadzba Národnej banky Slovenska vo výške 8,05 % ročne a pri sume 906,31 eur je výška úrokov 78,15 eur a v období od 16.03.2016 až do súčasnosti platí sadzba 8 % ročne, čo je celková suma 118,73 eur. Zostávajúcu sumu 300 eur v rámci finančného zadostučinenia si uplatňuje jednak s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici a taktiež aj s poukazom na to, že žalovaný, ako nebankový subjekt, ktorý dlhodobo podniká na trhu by mal poznať právo a mal by sa vyhýbať používaniu nekalých praktík v zmysle § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa.

19. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

20. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

21. Podľa § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihladne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat'.

22. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

23. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

24. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

25. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

26. Podľa článku 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zo dňa 05.04.1993 (ďalej len smernica), členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich

vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

27. V zmysle čl. 2 písm. b/ a c/ smernice, spotrebiteľ znamená akúkoľvek fyzickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom, nevzťahujúcim sa k jeho obchodom, podnikaniu alebo povolaniu. Predajca alebo dodávateľ znamená akúkoľvek fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom vzťahujúcim sa k jeho obchodom, podnikaniu alebo povolaniu bez ohľadu na to či má verejnú alebo súkromnú formu vlastníctva.

28. Žalobkyňa sa v tomto konaní domáhala priznania dvoch nárokov a to nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 906,31 eur a nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500 eur.

29. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom bola dňa XX.XX.XXXX uzavretá úverová zmluva o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní a používaní platobnej karty Yes s evidenčným číslom XXXXXXXXXX, ktorou sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobkyňi úverový rámec vo výške 497,91 eur (15.000,- Sk) a žalobkyňa sa čerpaný úver zaviazala splácať pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 19,92 eur (600,- Sk). Uvedená zmluva bola uzavretá v zmysle § 497 Obchodného zákonníka, no vzhľadom na charakter postavenia jej účastníkov, jej formu a okolnosti jej vzniku je súčasne zmluvou spotrebiteľskou v zmysle citovanej smernice. Dňa 28.12.2011 bola žalobkyňa, pre omeškanie so zaplatením viacerých splátok, vyzvaná na splatenie celého úveru. Žalobca (v tomto konaní žalovaný) sa následne žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 30.06.2014 domáhal voči žalovanej (v tomto konaní žalobkyňi) zaplatenia sumy 404,34 eur s príslušenstvom ako aj náhrady trov konania, no Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom č.k. 14C/82/2014 - 92 zo dňa 18.02.2015 žalobu zamietol, pričom uviedol, že žalobcovi možno priznať len rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 886,28 eur a splátkami, ktoré žalovaná zaplatila vo výške 1.792,59 eur. Súd mal ďalej preukázané, že žalovaná do 28.12.2011 vykonala žalovanému všetky úhrady v celkovej výške 1.792,59 eur.

30. Pokiaľ ide o nárok žalobkyne na zaplatenie bezdôvodného obohatenia v konaní bolo preukázané, že žalobkyňa na základe zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru zo dňa 13.01.2004 vyčerpala peňažné prostriedky v celkovej výške 886,28 eur, pričom z titulu plnenia záväzkov vyplývajúcich jej z tejto zmluvy uhradila žalovanému sumu 1.792,59 eur, v dôsledku čoho sa žalovaný bezdôvodne obohatil na úkor žalobkyne o sumu 906,31 eur, nakoľko žalovaný prijal peňažné plnenie bez právneho dôvodu v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd zároveň podotýka, že aj keď ide o úverovú zmluvu tak je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka nakoľko ide o spotrebiteľský právny vzťah a preto aj námietku premlčania súd posudzoval v zmysle § 107 Občianskeho zákonníka.

31. Súd sa v prvom rade zaoberal námietkou žalovaného na premlčanie nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd má preukázané, že žaloba bola podaná na tunajší súd dňa 22.04.2016, pričom podľa § 107 Občianskeho zákonníka sa nároky z bezdôvodného obohatenia premlčujú v subjektívnej dvojročnej resp. objektívnej trojročnej premlčacej lehote. Pri bezdôvodnom obohatení získaným plnením bez právneho dôvodu dochádza k obohateniu okamihom poskytnutia plnenia a teda týmto okamihom je určený začiatok objektívnej premlčacej doby. Subjektívna premlčacia doba začína plynúť odo dňa, kedy sa postihnutý dozvedel, že plnil bez právneho dôvodu a komu plnil. Subjektívna premlčacia doba nemôže plynúť skôr, než objektívna premlčacia doba. Podľa názoru súdu nejde o úmyselné bezdôvodné obohatenie, kde by platila desaťročná premlčacia doba s poukazom na ustálenú judikatúru (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17Co/847/2014 - 104 zo dňa 16.09.2015 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/376/2015 zo dňa 22.06.2016). Z uvedených dôvodov je tak nárok žalobkyne pokiaľ ide o úhrady žalobkyne vykonané do 22.04.2013 premlčaný, nakoľko tie boli vykonané po uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej lehoty. V danom prípade ide o celý uplatňovaný nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 903,31 eur. Súd ďalej uvádza, že v tomto prípade nemožno nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia považovať za jeden celok, a preto premlčacia doba nemôže začať plynúť až po skončení bezdôvodného obohacovania sa. Pri postupnom pokračujúcom získavaní majetkových hodnôt treba z hľadiska premlčania za samostatné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia požadovať nároky, ktoré vznikli zo samostatných oddeliteľných prípadov bezdôvodného obohatenia, aj keď ide o rovnaké subjekty a rovnaké skutkové podstaty zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Na uplatnenie

každého takéhoto nároku začína plynúť premlčacia doba osobitne (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/90/2015 zo dňa 15.03.2016)

32. Z uvedeného dôvodu súd nárok žalobkyne v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 906,30 eur ako premlčaný zamietol.

33. Súd sa ďalej zaoberal nárokom žalobkyne na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500 eur v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Súd uvádza, že v zmysle citovaného zákonného ustanovenia sa spotrebiteľ môže domáhať ochrany proti porušovaniu práv a povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi iba v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie práva a povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, pričom má právo na primerané finančné zadosťučinenie od porušovateľa práv a povinností ak toto porušovanie je spôsobilé prívodiť spotrebiteľovi ujmu. Žalobkyňa v tomto smere nepredložila žiadne dôkazy a svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie zdôvodnila iba tým, že na úverovej zmluve preplatila viac ako je v tejto zmluve uvedené a iba všeobecne poukázala na nekalé praktiky zo strany žalovaného, ktoré však žiadnym spôsobom nešpecifikovala. V samotnom súdnom konaní sa domáhala iba vydania bezdôvodného obohatenia v dôsledku toho, že úver bolo potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko úverová zmluva neobsahovala všetky náležitosti stanovené zákonom, ale v rámci súdneho konania sa nedomáhala žiadnej ďalšej ochrany spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom a teda podľa názoru súdu žalobkyňa nevznikol žiaden právny nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno, pretože nárok žiadnym spôsobom nezdôvodnila a rovnako nezdôvodnila ani výšku svojho nároku.

34. Z uvedeného dôvodu súd aj nárok žalobkyne v časti o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500 eur ako nedôvodný zamietol.

35. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

36. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý mal spore plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 CSP najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.